

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... L. n. 48 Pe 6 luni... 24 Pe 3 luni... 12 IN STRAINATATE: Pe an... 60 INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere pe pagina IV, 30 bani. Pe pagina III, 20 bani, pe pagina II, 2 lei noi. Reclame 2 lei noi linia. Un numar in Capitala 10 bani.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primesc in strainatate: La D-nul Haasenstein & Vogler in Vienna, Walfschgasse 10 A. Oppelk in Vienna, Stabenbastei 2; Bredemose in Vienna, Seilerstasse 2; Vinona Erdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lab in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Pestha si Hama-Laffa-Bullier & Comp. in Paris. Scrierile nefrancate nu se primesc. Articolele nepublicate se vor arde. Un numar in Distriote 15 bani.

Table with 2 columns: Cursul de Bucuresti, 19 Decembrie. Oblig. Rurale, Domestiale, Credit financiar rural, Impr. municipal al Capit., Oblig. Pensii, Oblig. Dacia, Romania, Impr. municipal cu premit, Renta Romani, Paris 3 luni, Londra, Viena, Berlin.

Table with 2 columns: Cursul de Viena, 31 Decembrie. Renta ungară in aur, Bonuri de tesur ungar., Imprumutul austr. in hirtie, Renta austriacă in aur, Lose din 1860, Actiunile băncei nationale, austr. de credit, ungară, Argint, Ducatul, Napoleonul, 100 mărci germane.

Table with 2 columns: Cursul de Berlin, 1 Ianuarie. Actiun. Căilor ferate române, Obligatiunile române 6%, Prioritatiile C. fer. rom. 8%, Imprumutul Oppenheim, Napoleonul, Viena, termen lung, Paris, Calendarul zilei, Juoi 22 Decembrie (3 Ianuarie), Patronul zilei: Martira Anastasia, Răsăritul soarelui: 7 ore 33 min., Apusul soarelui: 4 ore 35 min., Fazele lunii: Ultim Quart.

Table with multiple columns: PLECAREA TRENURILOR. Bucuresti-Suceva, Suceva-Bucuresti, Bucuresti-Giurgiu, Giurgiu-Bucuresti, Bucuresti-Verclorova, Verclorova-Bucuresti, Bucuresti-Galați, Galați-Bucuresti, Bucuresti-Barboși, Barboși-Bucuresti, Bucuresti-Galați-Barboși, Barboși-Galați.

SCRIRI TELEGRAFICE din FOILE STRAINE.

St. Petersburg, 27 Decembrie. După raportul comandantului de vapor Baranoff, pe vasul turcesc „Mersina, saü aflat 735 soldați, 4 ofiteri de stat major, 9 ofiteri superiori, 1 locotenent de marină, 2 cai, 12 femei, mult proviant și bani. Prisonierii au fost duși la Sebastopol. 54 au ramas in lazarete. 14 ofiteri 103 sub-ofiteri și femeile s'au transportat la Odessa.

Paris, 27 Decembrie. Don Carlos va pleca mâine in Austria. Londra, 27 Decembrie. Oficial Renter, anunță din Constantinopol, că Poarta nu a primit încă răspunsul Englierei la nota sa circenlară; dar ambasadorul Layard a primit însărcinarea de al interpreta Poarta cu privire la mai multe puncte. Lordul Beaconsfield a fost ieri cu secretarul s'au privat Corry la Windsor și a fost primit in audiență de către regina Victoria. Astăzi s'a întors. După amiază-zii se va ține un consiliu de ministrii.

Londra, 27 Decembrie. Asociațiunea pentru cestiunea orientului, luând act despre convocarea parlamentului, a făcut o proclamație semnată de Lordul Westminster, Lordul Shaftesburg și Mundella, in care se zice: Opinia publică nu are știre despre motivele acestei convocări și despre intențiunile guvernului, ast-fel e pusă la discrețiunea acelor care încă de la începutul resboiului își dau silință a îmbrânci pe poporul englezesc intr'un resboi pentru conservarea Turciei.

Roma, 27 Decembrie. „Italia” comunică știrea, că Generalul Cialdini și-a dat dimisia din postul de ambasador al Italiei la Paris. Villa nu a primit portofoliul instrucțiunei publice. Portofoliul finanțelor s'a conferit senatorului Bargoni. Miniștrii vor depune sâmbătă jurământul. Regele a conferit lui Nicotera marea cordon al ordinului Mauritiuș și Lazarus.

St. Petersburg, 27 Decembrie. „Agenția Rusească” scrie: Se poate prevedea că toate puterile vor refusa de a primi mediațiunea cerută de Poartă; după dreptul internațional mediațiunea e cu putință numai atunci, când ambele puteri beligerante o acceptă, alt-fel ea nu e decât o intervențiune.

De oare ce cabinetul englezesc, convocând parlamentul, încurajază pe turcii la rezistență, va sili pe turci să înainteze spre Constantinopol, un lucru, pe care voiește a-l evita.

Constantinopol, 26 Decembrie. Reuf-pașa a fost numit ministru de resboi, iară Saïd-pașa ministru de marină. Nici o luptă pe câmpul de resboi, dar se fac mișcări importante.

Constantinopol, 27 Decembrie. De oare-ce portal de la Besica-Bağiariă este expus, flota englezească s'a mutat in Buria-Bağ, aproape de Suirna.

St. Petersburg, 28 Decembrie. Sârbii au impresurat Nișul, Pirotul și Ak-Palanka, au trimis un detașament pe șoseana dela Belgradjic la Bercevaș și au stabilit comunicația cu trupele rusești. Trupele rusești, din partea lor, au stabilit comunicația cu sârbii pe la Pirot.

Constantinopol, 26 Decembrie. Mnkhtar-pata a plecat din Erzerum.

Constantinopol, 26 Decembrie. „Agenția Havas, comunică știrea, că citindu-se enciclica privitoare la garda cațională a patriarhului grecesc, in mai multe biserici armenii au protestat, declarând că nu vor intra in gardă.

Constantinopol, 28 Decembrie. Se asigură, că Mnkhtar-pașa va fi înlocuit prin Ismail Haki-pașa.

Consulul Persian din Erzerum înconștințează pe ambasadorul de aici, că fiind orașul impresurat, caravanele de pasajeni trec de aici înainte prin orașul Namanabatum. Lucrările de fortificațiune începute între Erzerum și Tokat au fose distruse.

Ragusa, 28 Decembrie. Garnisoana din Creta a sosit aproape întreagă in Rumelia și va fi așezată in apropierea Adrianopolului. Știrile privitoare la populațiunea de prin orașele Cretai sunt bune. Armata dela Sofia va primi o întărire de 15 trupe regulate.

Berlin, 28 Decembrie. Principele Bismark nu se va întoarce decât pela 15 Ianuarie.

„Nordd. Allg. Ztng.” desminte știrea, că negociațiile pentru incheierea tractatului comercial cu Aastro-Ungaria se vor începe la 1 Ianuarie. Până acum nu s'a hotărât nimic in această privință.

Paris, 28 Decembrie. 47 consilieri generali ai departamentului de Seine au semnat cererea de amnestiare.

Roma, 28 Decembrie. In consistoriul de astăzi papa a numit cardinal pe: Morini, Archiepiscopul de Ravenna și pe Pellegrini, secretarul Camerel apostolice. Corino va primi portofoliul instrucțiunei publice.

St. Petersburg, 25 Decembrie. Se desminte știrea, că Rusia ar fi început negociații pentru incheierea unui armistițiu.

BUCUREȘTI 21 DECEMBRIE 2 IANUARIE

Protivnicii noștrii au o mulțime de apucături, pe care ar fi bine să nu le aibă. Cea mai interesantă din acestea e ensușirea de a se lăuda cu meritele, pe cari nu le au.

Ast-fel am văzut pe „Românul” lăudând mereu pe guvernul său pentru bărbăția, cu care s'au luptat ostașii români pe câmpiile din Bulgaria, cași-când acești ostași nu ar fi viteji decât din vrednicia partidului „național-liberal”.

La urma urmelor această apucătură e cu totul naivă, de oare-ce, dacă in adevăr trebuie să lăudăm pe cine-va pentru starea in care se află armata română, fără îndoială lauda mai de vreme ori mai târziu va cădea asupra acelor, care au organizat această armată, adică asupra adversarilor guvernului actual.

Chiar însă mai învederată e o altă naivitate, de care D. C. A. Rosetti s'a făcut vinovat in ziua de 15 Decembrie.

Toate lumea știe, că D. C. A. Rossetti nu poate grai zece cuvinte într'un șir, fără ca să laude pe al s'ei ori să se laude chiar pe sine însuși.

Astfel, in cuvântul, pe care l'a adresat Măriel Sale Domnitorului in ziua de 15 Decembrie, D. C. A. Rosetti zicea:

„Istoria va înregistra încă, ca glorie a Măriel Tale, și faptul ce oferă România, aproape unic in analele popoarelor, d'a trece zilele grele ale unui mare rebel și ale unei mari treceri de oștiri straine cu toate libertățile constituționale neatînse.” Așa este!

Laudă și Mărire Domnului Carol I, care a știut să împreune poporul Român în grejurul său.

Lumea va putea să admire iubirea de disciplină a Românilor, care in tot cursul resboiului au păstrat ordinea publică.

Așa este! — dar ne temem ca nu cum-va d. C. A. Rosetti să mai facă pe oamenii a crede, că „istoria va înregistra și acest fapt aproape unic in analele popoarelor” din vrednicia guvernului actual și a partidului „național-liberal.”

Pentru aceea întrebăm: Dacă partidul național-liberal ar fi fost pe timpul resboiului in opozițiune, iară nu la guvern, istoria ar fi putut oare înregistra un fapt atât de unic in analele popoarelor?

DIN AFARA

Rusia.—Plevna a căzut, dar pacea nu se arată. Fel de fel de știri bune și rele circulează prin ziarele din strainatate; nici una însă nu e destul de pozitivă. La bursa din Londra se răspândise știrea, că se va încheia cât mai curând un armistițiu de două luni de zile. Ziarele din Viena comunică însă această știre numai cu rezervele cuvenite, adăugând, că după informațiunile primite la Viena, Rusia ar cere ca condițiunea pentru incheierea armistițiului să i se predea toate fortărețele din Bulgaria. In sfârșit „Agenția Rusească”, fără îndoială cel mai bine informat organ, desminte chiar știrea, că s'ar fi început negociațiile pentru incheierea armistițiului.

Trebuie să presupunem, că această din urmă știre, ca numita agenție e cea mai bine informată și că, prin urmare, situația diplomatică e încă încordată și indecisă.

Despre condițiunile de pace, pe care Poarta le-ar fi propus Rusiei, nu se mai aude nimic. O depeșă sosită din Constantinopol ne spune numai că ambasadorul din Constantinopol a sfătuit pe Poartă să facă mai mari concesii. E dar probabil, că Rusia nu va primi condițiunile propuse și că resboiul se va urma, dacă Poarta nu va face concesii mai mari.

Aceasta rezultă și din limbajul ziarelor rusești.

Ast-fel „agenția rusească”, vorbind despre convocarea parlamentului englezesc, zice că guvernul englezesc, convocând parlamentul mai înainte de termenul hotărât, încurajiază pe turci și ast-fel silește pe ruși să înainteze spre Constantinopol.

Alt organ rusec, „Le Nord” se pronunță chiar mai lămurit asupra scopurilor politice rusești prin următoarele cuvinte: „Împăratul Alexandru a răspuns unei deputațiuni a populațiunei din capitala sa: „Mult am făcut, dar mult ne mai rămâne să facem. Dumnezee să ne ajute, ca să ducem sfînta lucrare începută la un bun sfârșit.” Din acestea ne încredințăm că dorințele și speranțele de pace, pe care Țarul le-a exprimat in o depeșă trimisă nu de mult Principeșei Elisaveta, in adevăr sunt subordonate misiunei, ce a primit Monarchul tuturor Rusiilor, de a ajunge la deplina emancipare a creștinilor orientali. Acesta e singurul și in adevăr demnul preț al sacrificiilor, ce a făcut Rusia până acum, și pe care avantaje nici teritoriale, nici de altă natură, nu pot să răplăteasca.”

Pe câmpul de resboi atât din Eu-

ropa cât și din Asia armatele rusești înaintează mereu. Din Constantinopol ne vine știrea, că turcii au deșertat orașul Erzerum și s'au retras spre miază-zii; iară de la Bogot ni se face împărtășire despre trecerea mai multor detașamente rusești spre Sofia.

Germania.—Principele Bismarck nu s'a întors la Berlin înainte de crăciun, precum se credea. Această desamăgire a stîrnit oareși care nedumirire in cercurile politice din Germania. De și nimeni nu crede că marele cancelar se va retrage, criza ministerială, devenită cronică, împiedică mersul regulat al afacerilor și ast-fel dă loc la nemulțumiri. Ce-i drept, Principele Bismarck rămâne la postul său, dar mereu își schimbă împrejurimea și mereu silește pe alții să se depărteze de la posturile lor. Ast-fel, după mai multe crize parțiale, acum pare a fi izbucnit o criză generală și, precum se vorbește in Berlin, Beningssen a plecat la Varzin spre a se pune in înțelegere cu principele Bismarck relativ la înlocuirea ministrilor de astăzi cu alți oameni, luați din rîndurile partidului liberal.

Astro-Ungaria. — „Bud-Pest-Corr.” comunică știrea, că negociațiile pentru incheierea tractatului comercial cu Germania se vor începe in cursul lunii Ianuarie. „Nordd. Allg. Ztng.” desminte știrea aceasta, iară „Fremdenblatt” adeverește desmînțirea, arătând, că până acum nici nu s'au făcut propunerii privitoare la începerea negociațiilor.

Tot „Fremdenblatt” pune la îndoială exactitatea știrii, că ministru Tisza ar fi plecat la Berlin cu oareși care misiune politică, precum se susține din partea mai multor ziare.

După informațiunile ziarelor din Pesta, guvernul maghiar a hotărât ca de aici înainte întrunirile publice să nu se poată ținea de cât dacă vor fi fost anunțate poliției cu trei zile mai înainte și dacă mulți cetățeni vor fi luat răspunderea pentru menținerea ordinii publice.

Italia.— Despre constituirea cabinetului nu ne-a sosit încă nici o știre lămurită. In o depeșă din Roma se zice însă, că ministrii vor depune sâmbătă jurământul; trebuie dar să presupunem că lista propusă de Depretis a fost acceptată de către regele Victor Emanuel, ori că cel puțin, nu mai e îndoială că va fi acceptată.

REVISTA ZIARELOR.

„Românul” sfârșește că există ordine în urma cărora s'au luat măsuri pentru recunoașterea meritului și curajului soldaților, care au luat parte la război și că aceleși ordine prevăd înalțarea oamenilor la gradele de caporal și sergenți și înaintarea sergenților la gradul de sub-locotenent.

Intr'un al doilea articol urmează polemica cu „Pressa”, arătând prin pasaje din acest ziar, că conservatorul n'ar fi fost contra politicii, urmate de guvern.

„Pressa” trece în revista atitudinea tuturor puterilor mari europene și a celor mici, care au interese în orient și sfătuiește pe toate partidele, să se înțeleagă asupra atitudinii pe care trebuie să o ia Românii și să pue la o parte urele de partid. Ca exemplu în tocmai nimerit ni dă Grecia.

Apoi „Pressa” arată că până astăzi „Românul” nu ne-a spus dacă voește și neutralitatea sub garanția colectivă a Puterilor europene. În consecință roagă pentru a treia oară, pe conștienții de la „Românul”, să răspundă scurt, dar conștient, la întrebarea destul de clară și de precisă.

„România Liberă” arată că propunerea de armistițiu a Turciei a dat un nou punct de razim diplomației și că se poate spera până la un grad oare-care încheierea păcii. Mai rămâne de discutat cestiunea, dacă puterile europene se vor învoi ca Rusia să încheie o pace izolată cu Turcia, ceea-ce ar fi egal cu desființarea tratatului de Paris fără consimțământul signatarilor lui.

Citim în „Resboiul” de Joul, 15 Decembrie :

Măne Măria Sa Carol I se întoarce în capitala României.

Măne Bucureștilor vor rezona cu aclamațiile entuziaste ale poporului, ca în timpuri de fală și mărire strămoșească, pe când se întorceau victorioși nemuritorii noștri Domni.

Măne inima română va tresăla de mândrie și entuziasm, căci va vedea întors în secolul Domniei pe alesul Latinilor de la Dunăre.

Dar când inima vorbește, mintea nu trebuie să tacă. Precum zice bardul Germaniei : cu lucrul mânelor să animă cuvintele înțelepte, — tot așa și noi : cu inima poporului să animăm și cuvintele înțeleptului strămoșesc, cugetând la cele trecute și la cele ce ne așteaptă.

Sunt 15 zile de când Plevna a căzut

și mișcarea produsă de acest eveniment se prelungește până astăzi.

Aceasta se pricepe. Acel târg necunoscut din Bulgaria nu devenise el bulevardul în care Islamismul desperat se închisese, așa că înaintea întăririlor lui de pământ cinci luni a luptat una din cele mai mari și mai viteze armate ale lumii ? Cât pentru noi românii, Plevna va rămâne neșterea în suvenirile noastre. Lăsând la o parte cestia politică, care nu privește nici odată armata, oștirile române și vor aduce aminte că înaintea cetății ocupate de Osman-pașa, au primit pentru întâia oară, de la reinființarea lor, ca trupe regulate, botezul sângelui și al focului.

Această încercare, bogată de altminterea în dolii și lacrimi, a avut avantajul de a arăta lumii nimitate calitățile excepționale ale soldatului român. Curajul, entuziasm la luptă, și pe lângă acestea acele calități mai rari, care fac pe adevăratul soldat, răbdarea, energia, rețea, puterea de a îndura frigul, foamea, toate neajunsurile, de a rămâne zile și nopți cu picioarele putrezind în șanțurile umede în care adese ori a fost nitat.

Oficerii, asemenea, pe care o opinie nedreaptă i bănuia mai înainte de reboiul ca mai puțin curajoși și mai puțin răbdători, au desmintit cu prisos aceste presupunerii injurioase. Ei s'au bănt în front ca simplii soldați, gloanțele i-au măturat în proporții din cele mai glorioase pentru numărul lor. Iară în lagăr, trăind aceeași viață ca soldatul, îndurând aceleași privații, sub niște corturi de pânză în iarna teribilă a Bulgariei, au arătat niște calități de rezistență cu atât mai admirabile cu cât o viață anterioară mai dulce și mai leasă de cât a țeranului, îl pregătise mai puțin la asemenea încercări.

Dacă, — cum credem noi și cum mărturisesc însuși guvernul, — concursul nostru în acest reboiul n'au avut alt scop și nu va avea alt rezultat de cât a proba aceste calități eminente ale oșteanului român, apoi acest scop, trebuie să o declarăm, este pe deplin atins. Această demonstrație a fost cu atât mai vădită, cu cât o administrație a reboiului ineptă și jefuitoare, cum rare-ori s'a văzut, și pe câmpul de reboi o direcție supremă, la început cel puțin, foarte greșită, au pus la o mai aspră încercare virtuțile și curajul soldatului român. Acest reboiul a fost întreprins de capul unrel al d-lui Brătianu, fără bani, fără pragărire și fără ca până în ajunul anului trecerii Dunărei să fim hotărâți la acțiune. Dorobanții, țărani nepregătiți, au fost luați de la plug cu simpla lor ținută de vară și cu o manta găurită în spinare și trimiși peste Dunăre, ca când ar fi fost destinați la o paradă militară. De aceea o mare parte dintr'eișii ni s'au întors cu picioarele degerate, căci opinele lor erau pentru o campanie serioasă o înclăminte în totul de ris. D-nul Brătianu poate dar să se laude că compania s'a făcut și succesul s'a dobândit de soldați cu picioarele goale.

Tradiția revoluționară a fost fidel urmată. Iară chiar adesea foarte rea, căci concesile de frunturii s'au făcut pentru voturi la deputați și senatori, a fost că odată în ajun de a lipsi. 1) Cât pentru

1) Ni se asigură că câți-va soldați au „murit de foame”, în toată puterea cuvântului.

organizarea serviciului sanitar, toți și aduc aminte strigătul de indignare al prințului Dimitrie Ghica la prima afacere ce a avut loc și în care d. Brătianu a fost ca în tot-d'aua surprins.

Ma! toți răniții la început au sosit cangrenati, în locurile de cântare; cea mai mare parte au murit din niște răni care cu o bună îngrijire de la început n'ar fi fost periculoase. În armă, este adevărat, caritatea privată, care a făcut minuni la noi, s'a însărcinat cu această parte a funcțiilor d-lui ministru și a putut să dea o îngrijire mai bună nobililor și nenorocitelor victime. Cât pentru comanda supremă, fără a intra aici într'o critică detaliată și de care se va însărcina istoria, putem să zicem că până la sosirea generalului Todleben, s'a vărsat fără rezultat mai mult sânge de cât ar fi trebuit.

În fine, chiar după ce direcția operațiilor a fost încredințată acestor mâni esparte și înțelepte, un comandant român, amic al oamenilor de la putere, a cenzurat fără ordin și fără pedeapsă, a sacrificat o mie de vieți într'o tentativă nebunească, care n'a înaintat cu o zi succesul operațiilor.

Această crimă care n'ar fi fost scușabilă de cât dacă acest comandant ar fi fost lovit în această luptă, a atras resplăta în loc de pedeapsă autorului ei.

He! bine, tocmai aceste fapte, ineptia, administrației reboiului, greșele și indisciplina comandantilor siguri de slăbiciunea direcției supreme, care n'a știut nici pe câmpul de bătae a se face să fie respectată, au arătat calitățile admirabile ale unor trupe care au suferit în asemenea condiții. Istoria nepărtinitoare, vorbind de căderea Plevnei, după ce va da dreptatea cuvenită marelui și glorioasei armate rusești, care a luptat pentru mărirea și preponderența Imperiului rusești va recunoaște și partea de glorie ce se cuvine armatei române, care s'a bănt pentru o cauză ce nu era direct a sa, pentru un scop care nu este încă definit, dar care, — fapt și mai admirabil, — a știut să lupte și să moară vitejește numai pentru onoarea drapelului care o acoperea!

Învățământul ce rezultă din toate acestea, este că Domnitorul și țara au în mână un instrument admirabil, care este „armata română”, și a cărei putere o cunoaște acm. Însă ar fi o crimă d'aci înainte, d'a întrebuința atâtea curaj și devotament pentru alte scopuri de cât scopurile curate naționale, pentru alte interese de cât interesele României.

Încercarea s'a făcut! Puterea și țaria armatei s'a probat cu oportunitate să nu. Cel puțin d'aci înainte, va fi de acela care va cutema să întrebuințeze pentru interese străine sau pentru departe satisfacții de amor propriu.

Sângele Românilor este numai al României. Facă cerul ca Domnitorul, care mâne într'în București, în mijlocul aclamațiilor sincere sau preficute ale acelor care de atâtea ori l-au făcut să cunoască amărăciunea puterii și spinele coroanei prințare, să auză acest consiliu respectuos și desinteresat. Din mijlocul lingșirilor cari nu lipsesc celor fericiți, în fața plecăciunilor cari au salutată tot-d'aua pe învingătorii zilei, să plece nrechia și la glasul nostru, care este umil și pare supărător, dar care este suspinul înecat și

timid al nației suferinde. Ajungă până la nrechia sa acest suspin, dacă va putea să rebească printre strigătele oficioșilor îmboibați cu bani și împodobiți cu decorații. Ca glasul sclavului, pe care înțelepciunea antică îl așeza la carul triumfătorului, noi vom zice : „Cesare adu-ți aminte că ești om”, adică că norocul este schimbător, că victoria este înșelătoare, că aclamațiile sunt mincinoase, că gloria căpătată prin sângele și miseria popoarelor nu este durabilă, și că singura laudă care nu pere este aceea care o câștigă Domnitorii înțelepți cari guvernează pentru prosperitatea și moralizarea popoarelor a căror soartă le-a fost încredințată de Dumnezeu!

CAMERA

Sedința de la 20 Decembrie.

Sedința se deschide la ora 2 d. a. sub președinția d-lui Docan, cu 88 d-ni deputați.

Sumarul ședinței precedente se aprobă. Se declară vacant colegiul II de Bozșu, primindu-se demisia d-lui Sc. Ferechide fiind numit prim-procuror la curtea de Casașene.

Cererile d-lui Arion Theodor și a d-nei Ana Cabasca, mama sergent-majorului Dumitrescu mort în reșal, pentru a li se acorde pensuni viagere, se trec la comisiunea petiționară.

Se citește cererea d-lui primar al orașului Iași pentru prevederea în buget a sumei de 32,238 pentru facerea și întreținerea drumurilor în Iași și pentru întreținerea conductului de apă.

Se depune la birou raportul d-lui Emil Costinescu asupra proiectului de deschiderea unui credit pentru întreținerea prizonierilor turci.

D. ministru de finanțe depune un mesajiu pentru deschiderea unui credit de 150,000 l. pentru plata lucrărilor făcute la linia de fer Ploști-Predeal.

D. ministru al cultelor citește mesajiu prin care se depune proiectul pentru înființarea școalelor de fete model în cari se vor întreține și orfanele celor căzuți în luptă.

D. Ministru al cultelor cere ca Camera să amâne dezbaterile propunerii relative la vacanție.

D. Eraclide susține a se lua în dezbateri cât mai curând.

Cererea guvernului se primește de adunare.

D. Rădescu declară că de mai multe zile a anunțat o interpelare d-lui Ministru de interne în privința administrației județului Dimbovița din cauza căreia suferă mai mult clasele de jos și țeranii al căror mandat este domnia-sa. D. ministru de interne lipsind peste Dunăre nu a putut să-i răspundă.

Acuma primind din nou mai multe reclamații în contra abuzurilor făcute de d-nii sub-prefecți anunță o nouă interpelare d-lui ministru de interne.

D. Pantazi Ghica cere dosarele de la ministerul de interne cari coprinde corespondențele între acel ministru și contracții rogii spre a anunța o interpelare după sărbători.

D. Bagdat cere a-și desvolta interpelarea ce a anunțat guvernului întreg în privința județului Râmnicu-Sărat.

D. Ministru de finanțe arată că guvernul va căuta a face dreptate.

D. Bagdat se declară mulțumit.

D. Președinte declară incidentul închis.

D. Verneșcu, vorbește în contra factorederei discuțiunii arătând că o interpelare nu privește numai pe guvern și pe interpelator ci pe Camera întreagă.

D. Grădișteanu zice că în Cameră se discută academice, d. Bagdat și-a de voltat interpelarea cum știe d-nia sa (plause, risete) și s'a declarat mulțumit, răspunsul guvernului pentru aceea ce încheierea discuțiunii.

Punându-se la vot închiderea discuțiunii se primește.

D. Holban roagă guvernul și Camera să bine-voiască a-i permite a amâna în interpelarea d-ntei sale în privința moșiei Vatra-Vucărești neavând timpul materi a studia dosarele și priu urmare nu poa a-și desvolta interpelarea.

D. ministru de externe cere ca d. Holban să și desvolte interpelarea căci Camera trebuie să vadă și chiar d. Holban se convingă că interpelarea nu și av local, pindu-i-se onoarea în joc.

D. Holban. Tocmai pentru că onoara unui ministru este pusă în joc, am cer Camerai timpul necesar pentru că se studia acele dosare, căci desvoltând interpelarea vreau să vorbesc bazat pe probe.

D. ministru de externe roagă pe d. Holban ca să și desvolte interpelarea înaint sărbătorilor sau cel puțin după expirarea sărbătorilor. Eu care represent azi România în străinătate nu pot fi bănuț și d'acea trebuie cât mai curând să mi ar nevinovăția.

D. Bobșica. E în joc onoarea unui ministru, cer cuvântul.

D. ministru de externe. Eu sunt medicul onoarei mele.

D. Bobșica. Așa e, dar noi v'am pus colo.

Se pune la ordinea zilei proiectul pentru continuarea și pe luna Ianuarie a lunii 78 cu bugetul anului curent.

Punându-se la vot proiectul pe articole și în total se primește.

Se ia în dezbateri proiectul pentru deschiderea unui credit de 204,997 lei pentru întreținerea prizonierilor turci.

După citirea articolului 1 d-nu I. I. nescu zice că suma e prea mare pentru prizonierii pe care îi avem.

D. Ministru de externe arată că numărul prizonierilor turci reveniți noi e 9—10,000 oameni, și că în toate state civilizate prizonierii se tratează cu un grad mai în jos cu tratamentul soldaților d'acel stat.

Arată că pe prizonierii să-i tratăm bine ca ast-fel când acești prizonieri se vor lbera să plece ca amici ai noștri iar ca inimizii.

Discuția se închide.

Punându-se la vot proiectul pe articole și în total se primesce.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei deputați trec în secții anunțându-se ședința viitoare pe mâine 21 Decembrie.

MIGGLES 1).

(Nuvela americana de Bret-Harte)

Traducție de V. Pogor.

(Urmas).

Judecătorul mai ales, se depărta de la locul său auzind că vocea părea că pleacă drept de după umărul său. Dinapoiia lui, în adevăr, d'asupra căminului, pe o scândură sta într'un picior o țarcă mare, care de la o vorbire repede trecu la o tăcere mormentală. De sigur pe densa am fost auzit-o de pe cale, și amicul nostru din jilt nu era răspunzător de această abatere de la regulile politetef. Yuba-Bill, întors de la cercetări zadarnice, nu se înduplecă a crede pe deplin această talmăcire, urmând a observa cu șifală pe pa-

ralitic. El aflase un adăpost pentru cai, și se întorcea, murat de ploaie și plin de nelcredere.

— Duoc poște jur Imprejur, nu e altă ființă omenească, afară de densul, și o știe prea bine acest bătrân șiret. Credința majorității era însă mai întemeiată și se vădi peste puțin, căci abia Bill încetase de a murmura, se auzi un pas repede, și șofnitul unei fuste ude prin coridor. Ușa se deschise și — cu fulgerul luminos al dinților celor albi, cu scântea ochilor celor negri, cu lipsa totală de ceremonial sau de șifală, o tânăra femeie intră. Ea deschise ușa și, gâfâind se răsima de densa.

— Cu voia d-voastre, eu sunt Miggles. Miggles era acea femeie cu ochii de foc, cu stnul bogat! Rochia, de stofă ordinară, albastră, udă din toate părțile se lipsea de niște forme statuare a căror frumusețe, ea în zadar cerca să le ascundă. De la

capul cel adăpostit sub o pălărie de marinar, până la picioarele cele mici cu fine încheeturi, rătăcite într'o păreche de ciobote mari, bărbătești, totul, la densa, era grație și strălucire.

Ast-fel Miggles și ridea de noi, în modul cel mai voios, cel mai deschis și mai firesc din lume.

— Ascultați, băieți, ne zise ea c'un glas pripit, fiind mâna cea micuță în șold, fără a lua seama la îngăimeala noastră care nu afla o vorbă de zis, și la complectă demoralizațiunea a lui Yuba-Bill a căruia trăsături luase expresiunea unui estas grotesc; ascultați băieți : eram la duoc mile de aici când voi vă pogoreati în vale. Am socotit că poate vă veți opri la mine și am alergat tot drumul, știind că nu'l nimeni acasă, afară de „Jim” și... și iată de ce gâfăesc, aceasta-i scuza mea.

Miggles scoase pălăria de mușama

cu un aer isteț, stropindu ne cu o adevărată undă de ploae, vru să așeze perul sburlit, și lăsând să cadă duoc spelce, rizând cu hohot, se așeză lângă Yuba-Bill cu mâinile încrucigate pe genunchi. Judecătorul căpătând cel d'antău mințile, începu să facă un compliment extravagant.

— Mă rog, dă-mi spelcile de jos, zise Miggles cu serioșitate.

— O jumătate duzină de mâni se încălciră pentru onoarea de a presinta spelca frumoasei ei stăpâne. Miggles trecând în cea-l-altă parte a camerei, așinti privirea asupra ochilor solemn ai invalidului, care răspuseră cu o expresiune de care nu i-am fi crezut capabil. Viața, înțelepciunea, iluminară de odată această față vestejită. Miggles rise din noou, un ris de o neobișnuită elocuență, întorcând iarși spre noi dinții cei albi și ochii cei negri.

— Această nenorocită persoană,

începu judecătorul cu șifală este dar

„Jim, response scurt Miggles.

— Tatul d-tale?

„Nu.

— Fratele?

„Nu.

— Bărbatul?

Miggles aruncă o căutătură rapidă și plină de desfidare asupra celor două dame care călătoreau împreună cu noi, și care, după cu observasem deja, nu împărțeau admirațiunea generală, și zice șifrios :

„Nu—e Jim.

Urmă o tăcere... Damele se apropiară mai tare una de alta. Vișginianul se uita țintă la foc cu persistentă, și vecinul său, urieșul, plura ca și întoarce privirile în șifrospre a afla un ajutor în această critică împrejurare. Dar risul lui Miggles, care era molipsitor, rundeș pând tăcerea :

1). Convorbiri literare.

Citim în „Monitor”

Majestatea Sa Impărăteasa Rusiei a lăsat-voit a trâmbe M. S. Doamnei. Impună cu o scrisoare foarte măgulitoare, ordinul St. Ecaterina. Majestatea Sa Impăratul ca și Impărăteasa au dorit ca această înaltă distincțiune să parvie M. S. Doamnei în ziua de 17 ale curentei aniversarea Măriei Sale.

Măriile lor Domnitorul și Doamna se află la baraca răniților la Cotroceni și chiar acolo a sosit curierul de la St-Petersburg, însărcinat a remite M. S. Doamnei însemnele ordinului.

Joi, 15 ale curentei, la orele 9 dimineața, M. S. Domnitorul a primit delegațiunile Senatului și Camerei, cari aveau misiune a înmăna înălțimii Sale răspunsul la Mesagiul tronului chiar pe câmpul de rebel în Bulgaria. Din cauza timpului și a întreruperii comunicațiilor, comisiunile n-au putut întâlni pe Măria Sa care plecase din Poradim în urma căderii Plevnei, și astfel se hotărîse ca delegațiunile Corpurilor Legiuitoare să întâmpine pe Domnitorul la Pitești, unde urmau a se achita de mandatul lor.

Înalt Prea S. S. mitropolitul primat, președintele Senatului, și d. Ion Docan, vice-președintele Camerei, au dat atunci citire adreselor cari împreună cu răspunsurile Măriei Sale s-au publicat prin „Monitorul de la 17 ale curentei, No. 291.

Dupe aceasta Măria Sa a mers de a vizita spitalul de răniți, dupe care, străbătând mulțimea adunată pe strade și care îl aclama cu strigăte de fericire, a mers la gară, unde adăstău toate autoritățile. La arele 10, I. S. Domnitorul, împreună cu delegațiunile Corpurilor Legiuitoare și însoțit de d. ministru al lucrărilor publice și de suită, a pornit cu trenul special spre București urmat urările entuziaste ale popoului care se adunase la gară.

Pe tot parcursul Măriei Sale stațiunile cărei ferate erau frumos decorate și un numeros public adăsta trecerea trenului domnesc. La stațiunea Golești, trenul s-a oprit și Domnitorul, însoțit de înalt prea S. S. mitropolitul primat, de Prea S. S. episcopul de Argeș, de vice-președintele Camerei, de d. ministru al lucrărilor publice și de d. prefect al județului Argeș, s-a pogorit din tren și a mers la mommentul ilustrului și regretatului decedat general Nicolae Golești, unde a depus o cunună; eară I. P. S. S. episcopul Ghenadie a zis o scurtă rugăciune pentru odihna sufletului răpusatului.

La stațiunea Titu, I. S. Domnitorul a fost întâmpinat de M. S. Doamna, care venise cu tren special din București, însoțită de doamnele Curții sale și de d. ministru I. Campineanu. De aci Măriile Lor și au urmat împreună calea spre București

La gara Târgoviștei, d-nii ministri, d. primar al capitalei însoțit de adjuțoarele sale, capii tuturor corporațiilor cu steagurile lor și autoritățile militare adăstău pe peron sosirea Măriei Lor. Tot aci se afla Ex. S. D. Baron Stuart, consilier de Stat, actual agent diplomatic al Rusiei, cu personalul agenției, Ex. S. D. general Brentien, adjutant al M. S. Impăratului Rusiei, șef al comunicațiilor armatelor răsene, precum și alți generali și oficiali superiori ruși aflați în București.

O gardă de onoare, cu muzică și steag, din garda civică făcea onorurile militare.

La intrarea trenului domnesc în gară, aerul resună de aclamațiunile entuziaste, muzica intonă imnul național.

M. S. Domnitorul, având la braț pe M. S. Doamna, se pogori din tren și d. primar al capitalei, oferind pâinea și sarea tradițională, îl salută cu următorul discurs:

Bine ai venit, Măria Ta de pe câmpul de război!

Lungi fără zilele cât lipsiși din mijlocul nostru, dar capitala și țara întreagă, cu inima palpitândă de griji, a urmat cu gândul pretinzând și în toate clipele, Măria Ta, pe vitejii săi și pe inbital lor Căpitan, care a scint cu atăta bărbăție să îl ducă la glorie.

Ai suferit multe neajunsuri, Măria Ta, ai plâns atâți voinici ai țării, cari înfruntă fără sfială moartea sub ochii Domnului lor; deară evoinșul de la Grivița, luptele de la Rahova, sângele de la Plevna, au dus departe peste hotarele noastre faima vitejiei române.

Ți-a fost dat ție, Mărite Doamne, să tînzî puntea reinviere peste prăpastia ce ne despărțea de fala strămoșească.

Ai isbutit, strălucite Căpitane, în această grea încercare, căci ai inbit și ai mers cu națiunea, dădând tot d-una esemplul curajului, esemplul sacrificiului.

Sunt 232 de ani, Măria Ta, de când Michai-Vodă Viteazul, stea popoarelor cheștine de la Răsărit, a dus din isbândă în isbândă, ca într'un vârtej de vitejie, un popor setos de neatărnare și de libertate. A fălăit atunci mândrul steag românesc pe zidurile adrobite ale Nicopolei, Siliștrui, Ruscincului, Rasgradului, Vidindului și pe ale altor douăzeci de orașe și cetăți turcesci.

Asemenea zile de glorie s-au reinoit astăzi, când ai luat, Mărite Doamne, cu credință în mâini steagul României libere și independente.

Să trăiești, Măria Ta, spre a putea ajunge la ținta marilor Domni ai Românilor!

Să trăiască Măria Sa Doamna, care a mângăiat, a plâng și a îngrijit pe frații noștri răniți în luptă, ca cea mai bună mamă!

Să trăiască optirea românească, care ne-a adus aceste zile de sărbătoare și luptă, încă pentru o mare idee!

Măria Sa bine-voit a răspunde:

„Sunt foarte simțitor la cuvintele patriotice ce mi adresați în numele capitalei. Sunt fericit a mă întoarce, dupe o absență așa de lungă, în mijlocul iubiților Bucureșteni cari

în aceste timpuri memorabile au dat atâtea dovezi de devotament. Capitala României a fost, ca și armata, la înălțimea misiunii ei. Dumnezeu a fost cu noi. Să mergem dar toți împreună la Mitropolie spre a a mulțumi pe a Tot-Paternicul care ne-a luat sub scutul său.”

Apoi Măria Sa trecu pe dinaintea frontului gardei și intră cu M. S. Doamna în salonul gărei, unde fu salutat de doamnele ce erau aci adunate, care-i oferiră cunună de lauri și frumoase buchete de flori.

Măriile Lor se urcară de aci în trăsură de gală „la Daumont.” Cortegiul, precedat de un pluton de gendarmi, de d. prefect al poliției, de d. mareșal al curții și urmat de doamnele de onoare ale curții, de casa militară a Măriei Sale și de un alt pluton de gendarmi, se puse astfel în mișcare. Pe tot parcursul, garda națională era așezată de ambele laturi ale stradelor, cari erau frumos decorate cu drapelul național. La intrarea în strada Târgoviștei, se înălța un imponent arc de triumf, purtând inscripțiunea: „Trăiască Carol I. învingător,” și reproducând numele victoriilor armatei noastre: „Grivița, Rahova, Nicopoli, Lom-Palanca, Plevna. Edificiurile publice și particulare erau împodobite cu trofee și cunună; de la toate ferestrele atârnau șaluri, coroane și ghirlande de verdeață, cu inițialele Domnului și Doamnei. La balcoane și la ferestre, precum și pe ambele laturi ale stradelor și pe toate piețele din parcursul cortegiului domnesc, o imensă mulțime de lume din toate stările sociale era adunată, saluând cu nesfârșite și călduroase strigăte de bucurie și de iubire pe augustul nostru Suveran, care se întoarce în capitala sa victorios și încărcat de glorie.

O adevărată ploaie de cunună și de buchete de flori acoperea din toate părțile trăsura domnească și niciodată în capitala noastră nu s-a văzut un mai mare entuziasm general.

Înălțimile Lor au străbătut astfel strada Târgoviștei calea Mogoșoarei, strada Carol I și Craiova, în sunetul clopetelor și sub bubuitul tunurilor, și au ajuns la biserică catedrală. I. P. S. S. mitropolitul primat, înconjurat de înalții demnitari ai bisericii și de tot clerul din capitală, a primit pe înălțimile Lor la intrare.

În numele clerului, înalt Prea Sfinția Sa a rostit următoarele cuvinte:

Măria Ta,

Clerul român vine astăzi, prin smeritul Vostru către Dumnezeu rugător, a Vă depune urările sale pentru fericita întoarcere în capitala României. El nu va înceta a înălța în tot-d-una rugă ferbăți către a Tot-Paternicul pentru ca scutul său să fie purorea în apărarea scumpei noastre patrie contra dușmanilor ei seculari.

Dea Dumnezeu ca glorișii Voștri pași pre-buna ei credință; ast-fel în cât noi vorbirăm de noi, de planurile noastre, de călătorie, de timp, unii de alții, într'un cuvânt de toate afară de stăpânul și stăpâna de casă. Trebuie să mărturisim că conversația lui Miggles nu era elegantă, rare ori corectă și din când în când ea arunca cuvinte din acele acărur sexul nostru singur își rezervă liberă întrebunțare. Dar și acele cuvinte erau însoțite de fulgerul dinților și a ochilor — urmate de nris, — ris particular lui Miggles — atât de limpede și de onest, în cât părea a purifica atmosfera morală. (Va urma).

și vitejia armatei noastre să fie și de acum înainte încununată de lauri, pentru prosperarea României libere și independente.

Să trăiești Măria Ta!
Să trăiască Măria Sa Doamna!
Să trăiască România liberă și independentă!

După aceasta, Măriile Lor au intrat în biserică, unde se află D-nii miniștri, D-nii senatori și D-nii deputați în corpore și toate înaltele autorități ale Statului.

Un Te-Deum de mulțumire s'a celebrat ca mare pompă de I. P. S. S. mitropolitul primat, după a cărui terminare Măriile Lor au mers la palatul mitropolitan și au făcut o vizită capului bisericii naționale.

De aci, înălțimile Lor s'au îndreptat spre localul Adunării deputaților, unde au fost întâmpinați la intrare de d-nii miniștri, de birourile Senatului și Camerei și de d-nii oficiali superiori din garnizoană.

Măriile Lor au fost primiți în sala ședințelor cu urări entuziaste și s'au suit pe tron. D-nii miniștri și casa civilă militară domnească se află în jurul tronului; înaltele curți de casațiune și de compturi, curțile, tribunalele și autoritățile administrative și comunale, ocupă locurile ce le erau desemnate, și tribunele publice erau înțesate de lume.

I. S. Domnitorul a salutat reprezentatiunea națională prin următorul discurs:

Domnilor senatori,

Domnilor deputați,

În anul 1866, când Am pus piciorul pe pământul românesc, Am venit mai întâi în mijlocul reprezentatiunii naționale spre a spune țerei că din acea zi vom împărtași împreună soarta cea bună ca și pe cea rea.

Un-spre-zece ani au trecut de atunci. Multe greutăți, multe nevoam avut de învins. De șase luni mari și însemnate evenimente s'au petrecut. Locul Meu în asemenea împrejurări, era în fruntea oastei, care apăra moșia românească, onoarea și neatărnarea ei. Țara scie cum armata și-a făcut datoria, cum ea a realizat speranțele puse într'ensă, justificând și nestrămutata Mea încredere.

Intorcându-Me de pe câmpul de luptă, astăzi când cele mai scumpe din dorințele de la o mie opt-sute șeaze-zece și șeaze s'au îndeplinit, Am voit a veni iarăși în mijlocul d-voastră spre a vă mulțumi de felicitările ce Mi-ați trimis prin delegatiunea însărcinată a Mă întâmpina în Bulgaria. Din fericire, evenimentele au mers mai repede de cât se credea, și astăzi avem o nouă pagină de înscris în istoria noastră, căderea Plevnei.

Știu și am simțit că țara a fost într'un cuget unită cu Mine în toate grelele împrejurări prin cari am trecut, și că Ea a tresaltat de bucurie la auzirea isbăndelor armatei noastre.

Sunt mândru că Am fost în capul ei pe când și-a vârsat sângele pentru independența scumpei noastre patrii.

Dumnezeu să bine-cuvinteze România de sine stătătoare și să întărească purorea viteza noastră armată!

Aplause nesfârșite au răspuns domneștelor cuvinte.

D. C. A. Rosetti, președintele Adunării deputaților, a adresat atunci Măriei Sale următorul cuvânt:

Bine ai venit, Măria Ta, de pe câmpul de onoare, unde ai mers cu națiunea, în casa reprezentărilor săi; fi încredințat că aci ea și acolo vei întâmpina numai iubire și devotament.

Măria Ta,

Ai primit coroana Principatelor-Unite numai după ce Ți s'a dat încredințarea că poporul român, din sate și din orașe, neclintit rămâne în toate anticele sale virtuți.

Țara Te-a ales, esei din semința celor cari conduc o națiune la deplinarea destinărilor ei.

Și Căpitanul și optirea arătară celor cari nu mai credeau că din vultur, vultur nasce, din stejar, stejar crește. Cu spada Ta ai împropătat, în granitele Balcanilor, scrisoarea negătării a independenței române.

Istoria va înregistra încă, ca glorie a Măriei Tale și faptul ce oferă România, aproape unic în anele popoarelor, d'a trece zilele grele ale unui mare rebel și ale unei mari treceri de optiri străine cu toate libertățile constituționale neatine.

Fie bine venit în capitala Românilor, Căpitanul și Domnul constituțional care din vitejia sa făcu scut hotarelor și a neatărnării țării, iară din virtuțile sale, temelia neclintită a legilor.

Națiunea, hotărâtă a te urma pe calea cea mare, strigă din nou din inimă și într'o singură voce:

Să trăiești Măria Ta!
Să trăiască Doamna Românilor, dulcea mângăitoare a răniților!

După aceasta, Măriile Lor, în mijlocul aclamațiunilor mandatarilor națiunii și ale asistenților, au eșit din sala Adunării și, urcându-se în trăsură, au reluat calea spre Palat, străbătând iarăși mulțimea ce se află adunată pe strade și îl aclama.

La palat, înălțimile Lor s'au făcut intrarea printr'una din cele două porți triumfale ce se înălțaseră aci, și după ce M. S. Domnitorul a trecut pe dinaintea frontului gardei de onoare, compusă dintr'un detașament de gardă civică și de pompieri artileristi, s'a urcat cu M. S. Doamna în palat.

Seara, la 7 și jumătate ore, junimea universitară și un numeros public, cu muzica în cap, cu facile și steaguri, au venit la palat și au făcut o ovațiune Măriei Lor.

I. S. Domnitorul, având alături pe M. S. Doamna, a eșit în balcon, muzica a intonat imnul național și aclamațiunile entuziaste au salutat pe Măriile Lor.

În numele deputatiunii junime, un student a adresat câte-va cuvinte Măriei Sale, esprimându-i fericirea și mândria ce tinerele generațiuni resimt de a revedea pe Suveranul lor victorios.

M. S. Domnitorul a bine voit a răspunde prin următoarele cuvinte: „Sunt fericit că putem da tinerimei, care este viitorul țării, o patrie independentă. Să trăiască România!”

Urale nesfârșite au însoțit cuvintele Măriei Sale.

La orele 8, Măriile Lor, în trăsura deschisă, au făcut o preumblare în oraș, străbătând stradele splendid iluminate și animate de o imensă mulțime voioasă a lua parte la fericirea națională.

Pe tot parcursul Măriei Lor, Ele întâmpinără aceeași primire sărbătorească.

Pe la orele 9, M. M. LL. Domnitorul și Doamna se întoarseră la Palat și stradele răsunară încă până târziu de strigătele de bucurie ale populațiunii capitalei, care serba astfel fericita întoarcere a Domnului.

— Ai, zice ea, trebuie să vă fie foame. Cine-mi va ajuta pentru a pregăti ceaiul?

Nu lipseau oamenii de bună-voință. După puține momente, Yuba-Bill era ocupat ca și Caliban, la cărat vreascuri pentru Miranda, și călăuzul la răsnit cafeaua. Asupra mea căzu sarcina delicată de a tăia slăbina în felii subțirele. Judecătorel își rezervă rolul de a da sfaturi cu limba lui voioasă și ușoară de învîrtit. Când Migles, asistată de judecător și de Irlandezul de pe imperială, sfârși de pus masa, împodobită cu o sumă de farfurii și de castroane, noi toți eram deja voioși, cu toate ploaia care bătea mereu în geamuri, cu tot vîntul care în vârtejuri gemănde, cutriera căminul, cu toate că cele două dame șopteau retrase într'un colț, și că țarca de sus de pe scândură îngâna prin țipete ascuțite și ironice convorbiri

ce urma între cele două stilpuri de virtute. La lumina focului care acum lucea, noi puturăm constata că părțile erau acoperite cu jurnale ilustrate coordonate cu un gust și o înțelepciune cu totul femeiești. Mobilele din cameră, evident improvizate — se compuneau din cutii de lumanări și lăzi de mărfați, acoperite cu un cit de culoare vie, și cu piei de dobitoace sălbătice.

Jilțul lui Jim nu era de cât o variațiune isteată a bolobocului cu faină. Toate amănunțimile acestei camere ne apăruse pe cât romantice, pe atât de o curățenie fără pată.

Ospățul fu pentru Miggles înainte de toate un succes de becătarie, apoi un succes de spirit. Ea conduse conversația cu un tact neobiceiuit. Punea singură toate întrebările, însă pe un ton de francheță care îndepărta ori-ce îndoială des-

pre-buna ei credință; ast-fel în cât noi vorbirăm de noi, de planurile noastre, de călătorie, de timp, unii de alții, într'un cuvânt de toate afară de stăpânul și stăpâna de casă.

Trebuie să mărturisim că conversația lui Miggles nu era elegantă, rare ori corectă și din când în când ea arunca cuvinte din acele acărur sexul nostru singur își rezervă liberă întrebunțare. Dar și acele cuvinte erau însoțite de fulgerul dinților și a ochilor — urmate de nris, — ris particular lui Miggles — atât de limpede și de onest, în cât părea a purifica atmosfera morală. (Va urma).

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de muzică ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și la autor:

CANTECUL ROSIORILOR DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale
DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL I.
Poesia de
Locotenent de stat major M. C. MANILESCU
PENTRU VOCE SI PIANO
de
CAROL PAȘILLI jun.
Prețul 1 leu bani 50.

O DOMNIȘOARA sosită de curând din Viena, din o foarte bună familie, dorește a intra într'o casă spre a îngriji de copii sau de o damă și a-i ține companie.
Adresa: Domnișoara Fany, Radu-Vodă, No. 5, București.

